

24.søndag efter trinitatis

Mens han talte til dem om dette, kom der en synagogeforstander og kastede sig ned for ham og sagde: »Min datter er lige død. Men kom og læg din hånd på hende, så vil hun leve.« Jesus rejste sig og fulgte med ham sammen med sine disciple. Men se, en kvinde, der i tolv år havde lidt af blødninger, nærmede sig Jesus bagfra og rørte ved kvasten på hans kappe. For hun sagde ved sig selv: »Bare jeg rører ved hans kappe, bliver jeg frelst.« Jesus vendte sig om, så hende og sagde: »Vær frimodig, datter, din tro har frelst dig.« Og fra det øjeblik var kvinden frelst.

Da Jesus kom til synagogeforstanderens hus og så fløjtespillerne og skaren, der larmede, sagde han: »Gå væk! Pigen er ikke død, hun sover.« De lo ad ham; men da skaren var jaget bort, gik han ind og tog hendes hånd, og pigen rejste sig op. Og rygtet derom kom ud over hele den del af landet.

Matt. 9,18-26.

Om at møde Jesus forfra eller bagfra

MOGENS G JENSEN

Tanken

En synagogeforstander var en leder af en synagogeforsamling, men ikke nødvendigvis religiøs leder. Han havde dog ansvaret for dem, der blev indbudt til at tale eller læse i synagogen. Desuden havde han ansvaret for finanserne. Hos Markus og Lukas hedder han Jairus. (Mark. 5,21-43 og Luk.8,40-56). De to underer i vores tekst viser Jesu magt over sygdom og død. Samtidig ser vi, at rituel urenhed ikke er nogen hindring for at komme til Jesus. I det jødiske samfund blev man ellers betragtet som rituelt uren, hvis man kom i berøring med blod. Om kvinden har lidt af uregelmæssig menstruation eller en anden form for lidelse, ved vi ikke. Men det var i hvert fald en lidelse, som hæmmede hende socialt, for folk ville jo ikke smittes af hende. Og religiøst blev hun også holdt udenfor, hun kunne fx. ikke deltage i festerne i templet.

Troen

To mennesker, to forskellige skæbner. Men de var begge i stor nød. Den ene, synagogeforstanderen, var i stand til at formulere sin nød med ord til Jesus. Kvinden derimod var alt for genert til offentligt at henvende sig til Jesus. Hun nøjedes med at nærme sig ham bagfra og tænkte, at hvis blot hun rørte ved

kvasten af hans kappe, ville hun blive helbredt. Hun gør faktisk alt det forkerte. Hun burde for det første slet ikke befinde sig i skaren omkring Jesus. Hun burde heller ikke røre ved andre, for så smittede hun dem jo. Og endelig burde hun ikke røre ved kvasten af Jesu kappe. Den kvast, som mindede en jøde om at overholde loven, og loven sagde jo netop, at et menneske bliver urent, hvis det kommer i berøring med blod. Desuden er der en slags magisk tænkning i, at hun tror, at bare hun rører ved kvasten af hans kappe, kan hun blive helbredt. Hun gør altså alle de forkerte ting. Men en ting gør hun rigtigt: hun kommer til Jesus. Og det viser, at hun har tro. Hvor lidt forståelse hun end har for betydningen af Jesu egentlige gerning, er bare det at komme til Jesus udtryk for tro. Jesus siger jo de vidunderlige ord til hende: 'Vær frimodig, datter, din tro har frelst dig.' Det er altid troen, der frelser, uanset hvor uklar og famlende den end måtte være. Det kan faktisk godt lade sig gøre at nærme sig Jesus bagfra.

Alligevel udfordrer Jesus os til at møde ham forfra. Hun forsøger at holde mødet mellem dem skjult. Det er ikke fordi hendes tillid til, at Jesus kan hjælpe, er lille. Tvært imod er hun meget beslutsom og har stor tillid til, at Jesus kan hjælpe.

Mon ikke vi her kan spejle os selv? Vi har måske stor tillid til Jesus. Og hvis vi kommer ud i problemer, kunne vi ikke drømme om at søge om hjælp andre steder end hos ham. Men vi holder vores tro for os selv. Vi oplever presset til ikke at skilte med vores tro i det offentlige rum. Læg mærke til, at Jesus ikke tillader kvinden at blive helbredt i al ubemærkethed. Han kalder hende dog ikke frem for at udstille hende og gøre hende flov. Men han ønsker at gøre mere for hende end at give hende helbredelse. Han vil også give hende en anledning til at bekende sin tillid til ham offentligt, og han ønsker, at hun skal høre, at han ikke blot renser hende for hendes sygdom, men også for hendes synd.

Jesus vil med denne fortælling således skubbe os ud af vores komfortzone. At bekende troen offentligt hører sammen med den tillidsfulde tro på Jesus. Min tro har derfor brug for at møde Gud forfra. Både fordi troen styrkes af at blive bekendt offentligt, og fordi andre lærer Gud at kende, når jeg offentligt bekender min tro.

Synagogeforstanderen, en respektabel jøde, må vi gå ud fra er et menneske, som også har en stor tro. Han kom jo netop til Jesus og stolede på, at han nok skulle genoplive hans afdøde datter. For Matthæus er det altså ikke kun hedninger (kap. 8,10), der kan have en stor tro. Også jøder med en vis social og religiøs position kan komme til Jesus i deres nød. For Jesus er kommet for at frelse alle, der vil lade sig frelse. Han vil have at gøre med den, der helst forbliver anonym og måske skammer sig ved at opsøge ham i det offentlige. Og han vil have med

den pæne og offentlige person at gøre, der ikke lægger skjul på sin tro på og afhængighed af Jesus.

Da Jesus når frem, har pigen allerede været død i nogen tid. Men Jesus insisterer på og fastholder, at hun kun sover. Når Jesus siger, at hun ikke er død, er det anskuet med Guds øjne set i opstandelsens lys. Set i det perspektiv er døden kun en søvn. Jesus går ind og vækker hende.

Sådan vil han også opvække os af dødens søvn og kalde alle ud af vores grav og oprejse os til nyt liv. Vi har ikke fået et løfte om, at vi ikke skal blive syge og dø. Men vi har fået et løfte om, at Jesus en dag vil træde hen til vores hvilested og vække os af søvnen. Jesus gør ren, og Jesus gør levende! Derfor må vi alle urene og døende mennesker håbe på ham.

Udfordringen

Hvem kan du bedst se dig selv i: kvinden, der nærmede sig Jesus bagfra, eller synagogeforstanderen, der nærmer sig Jesus i fuld offentlig tillid til, at han kan hjælpe?